

ROERKERKNIEUWS - door het jaar

editie 215 (19 augustus 2024) – www.roerkerken.nl

inleiding

Aantal nieuwe katholieken neemt toe. Dit bericht horen we uit Frankrijk, uit Zweden, uit Engeland ... En ook uit Nederland! Het zijn vooral wat jongere mensen. Velen komen vanuit het protestantisme en uit evangelische gemeenschappen. Vaak was het een hele ontdekkingstocht dat het katholieke geloof anders is dan hun was voorgesteld. Jezus staat centraal en niet Maria. De persoonlijke band met de Heer wordt misschien niet vaak verwoord, maar wel elke keer beleefd bij het ontvangen van de heilige Communie. De Bijbel wordt wél gelezen en welk een houvast biedt een Traditie van 20 eeuwen! Het leergezag voorkomt duizend en één afsplitsingen en wat een indruk maakt het religieuze leven ... Anderen komen uit een niet kerkelijke achtergrond. Ook voor hen is het een hele zoektocht, maar uiteindelijk een thuiskomen. Aan onze parochies stelt deze situatie bepaalde vragen: kunnen wij deze nieuwe mensen gastvrij ontvangen en een goede vorming bieden? Lopen ze niet aan tegen onze eigen 'vastgeroeste' groepjes en gebruiken? Zijn wij bereid naar hen te luisteren en dan mogelijk in onze eigen parochie zaken bij te stellen? Want het is toch een geschenk van de Heer dat deze mensen aankloppen. Tegelijk is het een uitnodiging om mee te groeien in de echt missionaire dynamiek van de Kerk! (gelezen in de recente rondzendbrief van de Nederlandse afdeling van de 'Internationaler Karl-Leisner-Kreis' [IKLK] nr. 20).

het failliet van de (traditionele) parochie

Een parochie is al eens omschreven als 'een gemeenschap die in staat is Eucharistie te vieren'. Dat wil zeggen een gemeenschap die in staat is de nodige financiële middelen daarvoor op te brengen, namelijk om een kerk te bouwen resp. overeind te houden en een priester die de Eucharistie en de anderen sacramenten viert en toedient van levens- onderhoud te voorzien. Maar ook een gemeenschap die de nodige man- en vrouwkracht levert: niet alleen mensen die (liturgisch) willen 'meevieren', maar ook anderszins willen 'meedoen', niet alleen op het gebied van de catechese (geloofsoverdracht) en diaconie (maatschappelijk hulpverlening), maar ook op het gebied van de gemeenschapsopbouw, heel concreet in het kerkbestuur en de parochieraad. Het moge duidelijk zijn dat de traditionele parochie het op al deze gebieden heel moeilijk heeft. Daar heeft het bisdom niet alleen weet van, maar ze probeert er ook al jaren iets aan te doen. Het begon met de oproep tot interparochiële samenwerking (clustering), recentelijk uitmondend in federatievorming en fusie van parochies. Dat maakt het op organisatorisch en financieel gebied toch al wat overzichtelijker en 'behapbaarder'. Nadat we lang bang waren voor een priester- en/of een financieel tekort, stevenen we echter steeds meer af op een parochiantekort: op een tekort aan mensen die de parochie handen en voeten geven. Een pastoor kan nog zoveel willen, ja zelfs op zijn kop gaan staan: als er geen mensen zijn die mee willen doen, houden we - alle samenwerking, clustering en federatie ten spijt - op een gemeenschap te zijn die nog in staat is Eucharistie te vieren. Als we te weinig kerkbestuursleden hebben, te weinig liturgische assistenten (koster, lectors, acolieten), Communie- en Vormsel-voorbereiders, parochiebureau-medewerkers, kerk- en koperpoetsers, bloemversierders, apparaten- en installatiebeheerders, kerkhofwerkers, (pastorie-)tuinwerkers, ja zelfs te weinig kerkgangers, dan is het einde van onze parochie(s) toch echt nabij, ook al beschikken we wel nog over een priester en/of financiële middelen. Want op die middelen teren we nog harder in als we

steeds meer vrijwilligerstaken aan betaalde krachten moeten uitbesteden. Tegen die achtergrond wordt het ook steeds duidelijker dat we uiteindelijk ook nog maar met één kerk voor de Roerstreek kunnen volstaan, een kerk die trouwens nu al groot genoeg is om de vaste groep kerkgangers te kunnen herbergen, ook al is het de kleinste van ons cluster.

‘goddelijke liturgie’ ter ere van de Maria-icoon ‘Axion Estin’ (14 september)

Op zaterdagmiddag 14 september a.s. (feest van Kruisverheffing) zal om 13.00 uur in de eeuwenoude Michaelkerk van Hillensberg (Selfkant) voor het eerst de (Orthodoxe) ‘goddelijke liturgie’ gevierd worden. Dit naar aanleiding van de intronisatie van de Maria-icoon ‘Axion Estin’ van de beroemde berg Athos in deze kerk op 31 maart j.l. De viering zal worden geleid door de Zijne Eminentie, bisschop Evmenios van Lefke, gedelegeerde van de Grieks-orthodoxe Metropolie in Duitsland (exarchaat Centraal Europa), zetelend in Aken. Alle christenen uit de grensregio zijn uitgenodigd om mee te komen vieren. Aansluitend is er een informeel samenzijn in het bij de kerk gelegen Bürgerhaus. *“Der Segen entsprang dem Besuch eines Mönchs vom Berg Athos in der Kirche von Hillensberg. Die spürbare Jahrtausendalte Entstehungsgeschichte des engelhaften Ortes inspirierte ihn so, dass er beschloss der Kirche die Ikone von seinem Heimatkloster zu schenken. Es ist die Ikone der Mutter Gottes, mit der ein Wunder im 10ten Jahrhundert, im Jahr 982 n.Chr. verbunden ist. Der Erzengel Gabriel, der Bote Gottes, erschien in der kleinen heiligen Zelle der Mutter Gottes in Berg Athos und hinterließ auf einer Steintafel den Text der Engelhymne „Axion Estin / Würdig ist es...“. Die Mutter Gottes Axion Estin wird am 11. Juni eines jeden Jahres verehrt und mit dem Segen des Herrn ab 2025 jedes Jahr dann auch in der Kirche in Hillensberg, an der Grenze der Drei Länder Deutschland - Niederlande- Belgien, mit dem vereinten Gebet aller, dass sie ein Ort der Zuflucht, des unaufhörlichen Segens, des Trostes, der Freude, des Schutzes, der Erlösung von den Lasten und Leiden in unserem Leben aber auch der tiefen vereinten Ehrerweisung an unseren Gott Vater und der Allerheiligsten Mutter Gottes, die Brücke zwischen Himmel und Erde, für alle Menschen in Zentral Europa werden kann“.* Voor meer informatie: Dr. St. N. Patsourakou: Tel. 0049 172 290 2151, Email: kanzlei@patsourakou.com

Regio-dag Biddende Moeders (17 september)

Op dinsdag 17 september 2024 zijn alle vrouwen, jong en ouder, moeders/oma's, zowel de fysieke moeders/oma als de geestelijke moeders uitgenodigd om in de parochiezaal van de Roermondse Heilig Hartkerk aan de Mgr. Driessenstraat (Ingang Nassaustraat) om vrijblijvend kennis te komen maken met de ‘Biddende Moeders’. Het is een dag van ontmoeting, gebed en inspiratie. In meer dan 100 landen, waaronder Nederland, zijn gebedsgroepen van ‘Biddende Moeders’. Ook in Limburg zijn groepen die wekelijks of om de 2 weken bij elkaar komen om te bidden voor hun kinderen, kleinkinderen en andere intenties wereldwijd. Door het gezamenlijk bidden ontstaat er een onderlinge band. Er hebben al mooie gebedsverhoringen plaatsgevonden en de moeders ontvangen kracht om goed met situaties om te gaan. De dag begint om 9.30 uur met de ontvangst en kennismaking, gevolgd door een gebedsmoment. Om 12.00 uur is er een lunch (voor koffie en thee wordt gezorgd (s.v.p. zelf lunchpakket meenemen). 's Middags staat er een inleiding en een Eucharistieviering op het programma. Om 15.30 uur wordt de dag afgesloten. Ter bestrijding van de onkosten wordt indien mogelijk 5 euro per persoon gevraagd. Voor aanmelding en mee informatie kan men terecht bij de regioverantwoordelijke van de Limburgse ‘Biddende Moeder’: wiesmom@kuriakon.nl, tel. 0475-589135.

Zwitserse familienamen in de Roerstreek (V) – Rauch

Er wonen nog afstammelingen van Caspar Rauch (1806-1873) in Vlodrop. De stamvader van de Vlodropper Rauchs kwam uit het Zwitserse Diessenhofen, waar hij op Driekoningendag 1806 was geboren als zoon van Caspar Dominicus Rauch en Elisabeth Weiss die er een half jaar eerder ook getrouwd waren. Het Middeleeuwse stadje in het Zwitserse kanton Thurgau ligt direct aan de Rijn, tussen Schaffhausen en Stein am Rhein, daar waar deze rivier de grens vormt met Duitsland. Vanaf de tegenovergelegen oever is het indrukwekkende silhouet van de stad, met de hoge kerktoren en het kasteel Unterhof, goed te zien. De plaats werd al in de Romeinse tijd bewoond, hetgeen blijkt uit de restanten van wachttorens uit die periode. In 1460 veroverden de Eedgenoten de rijksvrije stad. Later, ten tijde van de Napoleontische oorlogen, had de plaats te lijden onder de bezetting door de Oostenrijkers, de Russen en Franse troepen en nog weer later – vooral tijdens de Tweede Wereldoorlog – onder de ligging aan de grens. De gebouwen die het huidige stadsbeeld bepalen stammen hoofdzakelijk uit de Middeleeuwen en de tijd van de barok. De Siegelturm, het stadhuis, de Oberhof en de twee ambtswoningen zijn bijzonder bezienswaardig. Een stadsgracht, die inmiddels is gedempt, en de Siegelturm scheiden de oude binnenstad van de iets jongere voorstad. Door de vroegere molenkwartieren stroomt de Geisslibach, die onderaan de burcht uitmondt in de Rijn (www.myswitzerland.com/nl). Caspar Rauch trouwde begin 1844 met de uit Vlodrop afkomstige Maria Theresia Friesen (1810-1877): *“Johan Caspar Rauch, jongeman, oud achtendertig jaren, van beroep kleedermaker, wonende in deze gemeente, geboren in de Stad Diessenhofen, kanton Thurgau, Zwitserland, den zesden januari achttien honderd zes, meerderjarige zoon van wijlen Caspar Rauch en van Elisabeth Weiss, zonder beroep, wonende te desselfs, boven voormeld, ter eene zijde, en ter andere zijde Maria Theresia Vreisen, jongedochter, oud vierendertig jaren, van beroep breidster, wonende in deze gemeente, en alhier geboren den zeventienden maart achttienhonderd tien, meerderjarige, wettige dochter van Tobias Vreisen, dagloner wonende te Vlodrop en van wijlen Anna Maria Meulenbroek”* (1844/2). De bruid was weliswaar geboren en getogen in Vlodrop, maar haar vader, die knopenmaker van beroep was, kwam oorspronkelijk uit Brügggen (Born), terwijl zijn schoonvader (‘Müllenbruch’) uit Birgelen stamde. Uit het huwelijk van Caspar Rauch en Theresia Friesen werden in Vlodrop zes kinderen geboren. Alleen de jongste en middelste zoon overleefden de kinderjaren. Aangezien de oudste ongehuwd bleef (hij overleed op 69-jarige leeftijd in het najaar van 1913), geldt zijn jongere broer als stamvader van de huidige Vlodropper Rauchs. Vlak na de dood van zijn ouders in 1873 resp. 1877 trouwde deze Peter Rauch (1849-1913) in 1878 met de uit Effeld afkomstige Maria Catharina Meijers (1854-1939) die hem elf kinderen schonk. Van die elf zouden de oudste twee zonen voor een nageslacht zorgen: de jongste Hendrik Rauch (1884-1916) trouwde in 1914 met de uit Herkenbosch afkomstige Anna Catharina Biermans (1889-1957). Na de vroegtijdige dood van haar man hertrouwde laatstgenoemde in 1918 met Constantinus Hahlen (1875-1947) en vestigde zich uiteindelijk in Soest (NL), waar haar twee zonen uit haar eerste huwelijk voor een nageslacht zouden zorgen. Hendriks broer Peter Rauch (1882-1955) zorgde door zijn huwelijk met de uit Steinkirchen afkomstige Maria Josepha Lennartz (1883-1915) voor een nageslacht in Vlodrop; na de vroegtijdige dood van zijn vrouw hertrouwde Peter met de ruim 20 jaar jongere en uit Effeld afkomstige Katharina Gertrud Staas (1903-1971). Ze woonden aan de Boomgaardstraat waar Peter te boek stond als winkelier. Zoon Peter junior kwam begin 1970 ten gevolge van een verkeersongeval om het leven; hij was pas 30 jaar oud. *“Bij het oprijden van het viaduct op de oude Venloseweg met zijn bromfiets gegrepen door een busje; hij werd enkele tientallen meters meegesleurd*

en was op slag gedood” (DNL). Nog tragischer was de dood van hun allerjongste zoon, begin 1945. Toen ze moesten evacueren was vrouw Rauch hoogzwanger; daarom werd ze uit voorzorg naar de zusters op kasteel Steenhuis gebracht. Toen daar complicaties ontstonden en ter plaatse geen medische hulp voorhanden was, werd besloten haar naar klooster St. Ludwig te brengen, waar op dat moment een lazaret was. Omdat de brug was opgeblazen moest ze in een rubber bootje worden overgezet. Tijdens de overtocht kwam het kind levenloos ter wereld (20 februari 1945). Een van de Duitse soldaten die haar begeleidden diende een nooddoopsel toe. Moeder en het (dode) kind werden naar St. Ludwig gebracht waar het kind ook zijn laatste rustplaats vond (naar gegevens van Ton Wolswijk). Er ligt echter nog een band met St. Ludwig: in november 1909 vond in de nieuwe kloosterkerk de eerste inkleding plaats, en wel van ene Jan Rauch uit Vlodrop, die de kloosternaam Christophorus aannam. Deze hebben we echter nog niet nader kunnen identificeren als zoon van ... En ook niet wat er verder van hem geworden is.

Personalia

Op zaterdagmiddag 17 augustus j.l. vierden **Robert Guns en Regina Gijsbers** met een Mis uit dankbaarheid in de Berger basiliek hun 25-jarig huwelijksfeest.

Onze oud-pastoor **Jack Honings** (1967) wordt op zondag 25 augustus a.s. tot pastoor-deken van Weert geïnstalleerd. Na zijn priesterwijding in 1996 was kapelaan in Maastricht, Brunssum, Horst en Melderslo, sinds 2002 pastoor in de Roerstreek (Posterholt, Herkenbosch, Melick en St. Odiliënberg), sinds 2014 pastoor van de parochiefederatie Maastricht Zuid-West (Wolder, Daalhof en Mariaberg) en sinds 2019 pastoor-deken van Schinnen.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch, tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick, tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg, tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt, tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop, tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl